

Rabovali Turci

Ľudová balada

♩ = 74 *Vol'ne*

Ra - bo - va - li Tur - ci až do
Bie - lej ho - ry, zvo - lens - kej rich - tár - ke, zvo - lens - kej rich - tár - ke, dve de - ti za - ja - li.

2. Šudy Katarinku do hintova dali,
[:Ludy Tomášika,:] pod koč uviazali.

3. A ked' oni prišli do tureckej zemi,
[:Šudy Katarinku,:] do svetlice dali.

4. Šudy Katarinku do vrchnej svetlice,
[:Ludy Tomášika,:] do spodnej temnice.

5. Šudy Katarínka, sestrička premilá,
[:ak ti bude dobre,:] nezabudni na mňa.

6. Šudy Katarínka v striebre, zlate žila,
[:od veľkej dobroty,:] na brata zabudla.

7. Len na siedmy rôčok prisnil sa jej sníčok,
[:že jej z pravej rúčky,:] vyletel holúbčok.

8. Šudy Katarínka, ako ráno vstala,
[:dlho nemeškala,:] hned' k snáru bežala.

9. "Snáričok, snáričok, povedz mi ten sníčok,
[:že mi z pravej rúčky,:] vyletel holúbčok."

10. "Zomrie ti mamička, alebo tatíčok,
[:alebo sestrička,:] alebo bratríčok."

11. Šudy Katarina dlho nemeškala,
[:od spodnej temnice,:] klúče zhľadúvala.

12. "Ludy Tomáš, Ludy, môj bračok úprimný,
[:či si ešte živý,:] a či si už mrtvý?"

13. "Živý, sestra, živý, dopoly umretý,
[:moje biele nohy,:] po kolená v zemi."

14. V mojich čiernych očiach žaby škrkútajú,
[:v monich žltých vlasoch,:] myši hniezda majú.
15. "Ludy Tomáš, Ludy, môj bračok úprimný,,
[:či len tu budeme,:] či domov pôjdeme?"
16. "Domov, sestra moja, k tej našej materi,
[:žeby som neumrel:] v tureckej zemi."
17. A ked' oni prišli do svojej krajiny,
[:pýtali si nocľah,:] od svojej materi.
18. "V izbe vám ja nedám, tam veľa hostí mám,
[:v komore vám nedám,:] tam veľa striebra mám."
19. "Dajteže nám, dajte, aspoň predo dverci,
[:aspoň predo dverci,:] na hniliom pazderci."
20. "Tam vám azda už dám, lebo tam nič nemám,
[:tam vám už azda dám,:] lebo tam nič nemám."
21. Ludy Tomáš, Ludy umrel už do rána,
[:Šudy Katarínka,:] tak ho nariekala:
22. "Ludy Tomáš, Ludy, môj bračok úprimný,
[:keby si bol umrel,:] v tej tureckej zemi."
23. Tam by si bol ležal v hodvábnej posteli
[:pri tvojej materi,:] na hniliom pazderci.
24. "Deti moje, deti, vy nešťastné deti,
[:prečo ste sa vy mne,:] nedaly poznati?"
25. Bola by som vás ja zlatom obhrabala,
[:zlatom obhrabala,:] striebrom obsypala."
26. Šudy Katrínka v striebre, zlate žije
[:a Ludy Tomášik,:] v čiernej zemi hnije.